

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Potrebna preuredba postave.

Življenje našega kmeta je postalo od dne bolj kritično, da se moramo po pravici vsi že bati za-nj. Vsi drugi stanovi se trudijo, zboljšati si stanje, le na kmeta se prerado pozabi. Pač se ga v zbornicah in raznih uradih spomnijo — še pregosto! — s tem, da mu nalagajo novih davkov in večjih priklad. Toda kako dolgo bode še to trajalo? Naši gozdi, ki so izdali že marsikak tisočak, sedaj že omagujejo. Iz košatih planin so postale prazne planjave, iz lepih gozdov ničvredne hoste! O vinogradih niti ne govorim, ker njih obdelovanje stane čedalje več, pridelki njih pa ginejo. Travniki bi še kaj koristili, ko bi bila cena živini pri nas vrednosti primerna in stanovitna, kar pa ni! — O polju moram pa leto reči, da vsled slabih letin kmet zlahka doma pojé, kar pridelal, Bog, da mu je dosti! To je slika našega gospodarstva, katera kaže kaj žalostno lice našemu kmetu. In da s kmeta uboštvo ni prizadet samo on, to vemo vsi, ker od njegovih žuljev odvisni so vsi drugi stanovi.

Kakor se utapljaajoči človek lovi za vsako bilko, da bi se rešil, tako se bode tudi kmetu moralo pomagati z vsemi sredstvi, da ga otmemo. Med temi sredstvi pa je prva sadjereja, katera bode najlozje nadomestovala nam hirajočo vinorejo, dala vsem najzdravejši živež in pijačo, pa terjala najmanj stroškov in postrežbe. Ali nekaj pa ona zahteva neizogibno, to pa je zavarovanje ali varnost. Odveč bi bilo tu naštevati, kako se zdaj na svetu skrbi za vse in zavaruje na vse načine, z zavarovalnicami ali družbami in s postavo, le uboga sadjereja nima nobenega varstva!

Zato se drznem vprašati slavno gospodo, čemu skrbijo, da imamo po raznih mestih drage učilnice o sadjereji, zakaj se trati čas na ljudskih šolah s to stroko in čemu so nam vse enake knjige o sadjarstvu, ako pa to ni vredno nič? Ako pa je ono po enej strani vredno,

da se s trdom priučí, s težavo prideluje in s skrbjo ohranjuje, kako, prosim gospoda, ni vredno po drugej strani nobenega varstva?

Vemo vsi, da so te in druge kmetom neugodne postave delo nemške liberalne gospode v Gradcu, kjer tudi zanaprej ne upamo veliko pravice dobiti. Ali držimo se pregovora: Vse poskusite, kar je boljšega, ohranite! Če je nam sl. kmetijska družba dala nekaj upanja s prvim odgovorom, nemarno bi bilo odlagati to delovanje, posebno še, ker s tem ne delamo za-se, nego bolj za svoje naslednike.

Če mi preskrbimo naša posestva z obilnim sadnim drevjem, bomo od mladega drevja mi še malo kaj uživali, ker ono še le v kacih osmih ali desetih letih začne po malem roditi. Dobiček čedalje večji bodo imeli le naši otroci in nasledniki, pa tudi — država. Tudi njej, mislim, ne more biti mala skrb, kako napreduje ali vspeva gospodarstvo njenih podložnikov, posebno še kmetov, ki so ji glavni steber. Ako je v teh krogih še količkaj sočutja z našimi težnjami, pa razuma o naši prihodnosti, mislimo, da od ondi nam ne bodo nasprotovali.

Nasprotnike in te edine imamo le pri loveih, kateri so tej zabavi udani z dušo in telesom. Ali kakor sem zgorej omenil, ne bode več dolgo trajalo, ko bode pri čedalje bolj propadajočem kmetijstvu še vse prek kričalo in prosilo za kruh. Mislim, da bode ta nam vsem neizogibno potreben vsakdanji kruh vendar več vreden, kakor nekaterih prosta zabava z lovom, zato še enkrat trdim: prej ali slej moralo bode priti do tega, da bode nadepolna sadjereja zavarovana s postavo, da bode imela proste roke!

S tem se bode dalo pa tudi veselje kmetom do sadjarstva, kar se v sedanjih okoliščinah ne more pričakovati. Žalibog se je z imenovanimi slabimi vspehi dozdale zatiralo, kar se je v šolah učilo in v knjigah budilo. Skrajni čas toraj je, dragi občinski predstojniki

in moške, da se skupno oglasite v tej važnej stvari in svoje mnenje izrazite s prošnjami. Najbolje pa bi bilo, ko bi kdo to mnenje vodil, post. kak deželni g. poslanec in ko bi se vse to v Gradci skujalo, moralo bi se po gg. državnih poslancih prenesti na Dunaj, kjer nam je še zadnje upanje do pravice. Vse naj prešinja: velika škoda, ki se s tem godi kmetijstvu, potem pa kmetu priboriti onih pravic, ki jih uživajo vsi drugi stanovi!

Kmet iz Pohorja.

Cerkvene zadeve.

† Martin Kolenko,

župnik v pokouju v Št. Martinu pri Vurbergu.

(Svojemu blagemu dobrotniku priobčil Fr. Muršič.)

Kakò bi zabil to gomilo,
Kjer blago tvoje spi srce,
Ki mi brezmejno vdano bilo,
Ves čas do zadnjega je dne.
Gregorčič.

Neizprosna smrt je zopet terjala novo žrtev izmed že tako pičlega števila duhovnikov naše lepe lavantinske škofije. Od bistre Save, kjer je pograbila življenje vnetemu župniku J. Kuneju, podala se je ta vedno potujoča bela žena v prijazne Slovenske gorice. Kakor da bi ji krasna in mična dolinica pri Sv. Martinu blizu Vurberga najbolj ugajala, zavihti tu svojo britko koso nad blagim, za vse dobro in lepo vnetim, pobožnim duhovnikom. Martin Kolenko mu je bilo ime, doma od Sv. Marjete niže Ptuja.

Akoravno sem prepričan, da bo spretnejše pero opisalo podrobno vzgledno življenje in neumorno, požrtvovalno delovanje pokojnikovo v blagor vernemu ljudstvu, vendar si ne morem kaj, da ne bi tudi jaz svojemu največjemu dobrotniku tukaj poklonil nekoliko vrstic za spomin in v znamenje iskrene hvaležnosti.

Že kot šibek šolarček poznal sem prerano umrlega gospoda. Bili so nekaj let v svoji domači fari moj katehet. Še zdaj se jih živo spominjam, kako ljubeznjivo so ravnali z nami učenci, kako lepo nam razlagali svete resnice iz katekizma, kako milo a vendar resno so nas svarili in opominjali pred vsakim slabim delom. Kako otroško-veseli so bili videči, da jih radi ubogamo, nasprotno pa so bili silno žalostni, če so videli, da jim je kdo nevbogljiv. Ne gre mi iz spomina oni zlati čas, ko so nas pripravljali k prvemu sv. obhajilu. Nekako tako so govorili malo pred sv. spovedjo: »Predragi moji otročiči, vi ne veste, kako vas rad imam; radi tega pa bi neskončno rad želel, da bi vas enkrat angeljci srečno pripeljali k ljubemu Jezusu v nebesa. Da pa boste to dosegli, glejte, morate vsako sv. spoved vredno opravljati, kakor tudi sv. obhajilo vredno prejemati. Posebno pa se morate vredno pripraviti na prvo sv. obhajilo. Oj, primite svoje ljube stariše za roke ter jim recite: Ljubi oče, draga mamka, odpustite mi vse, če sem Vas kdaj užalil, odsihdob hočem biti vedno priden in ubogljiv otrok«. Kot zlato svetinjo hranim še zdaj njihovo podobico v spomin prvega sv. obhajila.

Pridnim učencem so večkrat delili krasne podobice, večje slike, pa tudi molitvene knjižice, seveda tudi drugih svojih šolarčkov niso pozabili ter so jih razveselili s kakim majhnim darilom. Pa smo jih tudi kaj radi imeli, skoro bolj, kakor svoje ljube stariše. Ko so odhajali iz šole, obsula in obkolila jih je cela vrsta učencev, kakor mravlje medeno hruško, ter smo jih tako spremili na dom. Posebno prijazni, dobri in ljubeznjivi

so bili nam ministrantom. Večkrat so nas vabili v svojo sobico, tu se lepo pogovarjali z nami ter nas obdarili z raznimi darili. Tako so si pridobili ljubezen, spoštovanje in udanost otročjih src.

Tudi odraščeni bili so pokojni Kolenko pravi učitelj, vodnik in prijatelj. Goreče so učili svoje vernike v spovednici in na prižnici, varno jih vodili po poti skozi življenje prijazno in poučljivo. Najdalje pa so se mudili ob postelji bolnikov. Po cele ure so bili pri bolniku, tolažili ga ter pripravljali za večnost s čudovito ljubeznijo in gorečnostjo. Tega sem se sam očitno prepričal, kadar sem šel kot ministrantek ž njimi na spoved. Večkrat sva prišla še le opoldan domú, šla pa sva že zjutraj po sv. meši.

Nesrečo ubogih, nesrečnih in trpečih ljudij čutili so sami najbolje. Velikodušno so pomagali vsakemu, ki jih je česa poprosil, vse, vse bi radi dali revnim in nesrečnim, samo da bi jim polajšali reve in nadloge. Zato pa jih je tudi verno ljudstvo ljubilo in spoštovalo, kakor malo koga. Kaj živo še se jih spominjajo vrli Marjetčani, akoravno je že dolgo od tega, kar so tamkaj službovali. Večkrat me je vprašala kakšna pobožna žena, ali pridni kmet Šmarjetski: »Ti gotovo veš, kako se kaj godi Torinovemu gospodu (tako so jih zvali po domačem imenu), o da bi le še enkrat prišli k nam za kaplana ali pa tudi za župnika!« (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Razglas.

Ces. kralj. državno vojno ministerstvo razpisuje po razglasu oddelka 3, št. 253 z dne 8. februarija 1893 v letošnjem letu

sejmove za dopolnitev vojaških konj,

v štajarski vojvodini na teh-le krajih:

- dne 4. aprila v Radgoni, na živinskem sejmišči;
- » 5. » v Ljutomeru, na velikem trgu;
- » 6. » v Ormožu, na velikem trgu;
- » 7. » v Mariboru, na malem vojaškem vadnišči;
- » 8. » v Feldbachu, na velikem trgu;
- » 13. » Fürstenfeldu, pred pivovarno.

Na vseh le-teh krajih prične se sejem ob 9. uri dopoldne.

Kupijo se konjiški in topničarski konji, za topničarske podčastnike jezdni konji ter topničarski vprežni konji.

Konji za konjike in topničarski jezdni konji morajo meriti vsaj 158cm, topničarski vprežni pa vsaj 161cm visokosti.

Konji pod dopolnjenim 4. letom in nad dopolnjenim 7. letom se ne kupijo. Srednja cena se stavi 250 gld. konjiškimi in podčastniškimi konjem ter 350 gld. topničarskim vprežnim konjem.

Za konjiške in topničarske podčastniške jezдне konje, ki so posebno izvrstni za jezdenje, pritegne se k tej ceni še 30% doklade (enako 75 gld.)

V Gradci, v marčiji meseci 1893.

Za c. kr. društvo za dež. konjerejo na Štajarskem.

Predsednik:

Tajnik:

Karl vit. Haupt.

Rih. baron Dennenberg.

Pridelovanje detelje.

Rastline, katere rabimo za krmo, imajo v svoji mladosti največ redilnih snovij. Kolikor starejše pa postajajo, toliko bolj zgublajo beljakovino, ali pa postane

beljakovina manj prebavljiva, ker rastline bolj trde, lesene zrastejo. Rastlin za klajo ne smemo toraj pustiti, da se preveč postarajo, če hočemo imeti dobro krmo. Pa tudi premladih ne smemo kositi, ker tako dobimo sicer dobre, toda malo krme. Rudečo ali našo navadno deteljo je toraj treba kositi takrat, ko se je na pol razcvetela; nemško deteljo (Lucernko) pa moraš pokositi ravno prej, kakor začne cvesti, ker ta detelja hitreje lesena postane.

Vendar s tem še nimaš najboljše deteljne krme, ampak treba je deteljo tako posušiti, da kolikor najmanj perja odpade. Če detelja ni popolnoma suha, rada splesni; če pa se večkrat obrača, najboljše, namreč peresca, odpade. Zatorej pa se naj le prva detelja ob ugodnem vremenu na tleh suši. Vsa druga pa in tudi prva ob slabem vremenu naj se zloži v kopice, da se po malem na miru posuši. Take kopice pa se napravijo različno. Vzamejo se poldrugi seženj ali tri metre dolgi svrževiti koli, tako da so svrži eden ali poldrugi črevelj dolge. Ti koli se zasadijo močno v zemljo in na nje se navesi detelja, tako da je okoli debela kolovega nekoliko praznega prostora ali votlo, zunaj pa okroglo. Vesiti moraš toraj začeti pri tleh, toda tal se detelja ne sme dotikati, potem pa više in više do vrhunca. Na vrhuncu pa napravi kapo, da se bode voda ob času dežja po robih stekala na tla. Take kole navadno dobivajo s tem, da izsekajo mlade po 4 ali 5 metrov visoke smreke, kjer so pregosto skupaj ter imajo tako naravne kline. Zamoreš pa tudi dve sohi vkopati v zemljo kaka dva do tri seznje narazen. Ti sohi se potem prevrtate tako, da je ena luknja od druge nekoliko nad črevelj oddaljena. Skoz te luknje pa se potegnejo drobni pa močni tramovi, na katere se detelja naloži. Nad sohama in drogi pa se napravi streha iz dveh desek. Tako se detelja po malem posuši. Zunaj njo sicer dež nekoliko spere, znotraj pa je najlepša zelena krma.

Sejmovi. Dne 24. marcija v Arnoži, v Braslovčah, v Ormoži, v Slov. Bistrici in v Stradnu. Dne 27. marcija v Dobovi, v Kamnici, v Podplatu, v Sevnici, v Teharji in v Slov. Gradci. Dne 28. marcija pri Sv. Križu tik Slatine. Dne 30. marcija v Konjicah, v Laškem trgu in v Reichenburgu.

Dopisi.

S Pohorja. (Slovo.) Ni še dolgo tega, ki so nas zapustili č. g. J. Kralj in se preselili v Zavrče, kamor jih je previdnost božja poklicala za višjo čast, namreč za dekana, ali žal je nam, da smo tako za naš kraj zgubili največjo moč, s katero smo vse sile nemčurstva zmagovali. In čez osem let so tukaj, kakor pravi duhovnik in narodnjak, neumorno delovali in so to, kar so častiti predniki začeli, oni mnogo dosegli, zatoraj nam ostajajo v nezabljivem spominu! Le odločen, vnet, naroden duhovnik in učitelj zamoreta toliko dobrega za blagor naroda in ljudstva storiti; kajti drugega ljudstva ne mara! Hvaležni se bomo vedno spominjali, koliko so tukaj za red in krás naše prostorne cerkve skrbeli; katero so res tako zapustili, da malo je nji para. Olepšala in popravila se je ta čas vse tako, da ju vsak občuduje. Čast. gosp. Kralj pa so bili ponižni in postrežljivi v vsakem oziru, zatoraj smo jih pa tudi spoštovali in ljubili. Pred svojo višičastno preselitvo, zadnjo nedeljo so v ganljivi besedi pohvalili farane, da so od njih toliko dobrot dosegli, zato naj vam obvelja čast in hvala! Bog pa vam daj tukaj najsrečnejšemu biti na tem in enkrat na unem svetu! Ni pa tudi dolgo,

ker so se preselili obče spoštovani č. g. Fran Vračun, kaplan in poslednjič provizor v Št. Lovrencu, kateri so le prekratko tukaj delovali in so kakor pobožen in zgleđen duhovnik v vsakem oziru največje spoštovanje dosegli, zatoraj se jih bomo vedno spominjali.

Iz Prihove. (Nemška učiteljica.) V Rimu imajo družbo za razširjanje svete vere. Reče se družbi »propaganda fidei«. Kadar se njeni duhovniki izučijo, pošlje jih družba v take kraje, da ljudi razumejo. Namen ima dober, da učijo edino pravo vero, in namen se zamore doseči, ker znajo duhovniki govoriti, kakor ljudje tam. K nam na Prihovo pa je poslala šolska gosposka iz svoje »propagande« na misijon učiteljico, kakor sem že zadnjič omenil, ki ni skušana za slovenske šole, torej ne more šolskih rečij razumljivo učiti po slovensko; gotovo so jo sem vrinili, da bi nemščino todi razširjala! Nemščine nam tako ni potreba, kakor si gosposka domišljuje, pač pa jedrnatega poduka v krščanskem nauku, v branji, pisanji in drugih predmetih po slovensko. Fara šteje 1800 ljudij. Izmed njih je po črez do sto ljudij drugod. Ko bi vsi ti pri trdih Nemcih služili, kar ni, tedaj bi tem zlo prav prišlo nemško znati, drugih 1700 je vedno doma, ti se po slovensko pogovarjajo in delajo, če imajo kaj vina, žita in lesa prodati, ga prodajo prav lahko po slovensko. Ali bi se naj za voljo enega sto vseh 18 sto trudilo z nemščino, druge nauke pa zanemarjali? Dobro je znati nemško, pa dobro bi bilo tudi znati italijansko, francosko, ogersko, hrvaško itd. Pa se začnimo vseh jezikov učiti! Zlo koristilo bi gotovo tudi bilo, če bi vsak znal strehe pokrivati, piskre delati, kolariti, šivati in še več. Naj nam pa pošljejo dolžko starost! Tako ne gre, najpotrebnejšega se moramo učiti. Če bi se vsak moral še drugega jezika učiti, zakaj se ni nova gospodična učiteljica naučila slovenskega? Včasih motijo kmete: slovensko znajo otroci že od doma; v šoli se pa naj učijo nemščine. Ali zna samo slovenski otrok svoj materni jezik že od doma, nemški otrok ne? Če zna svojega tudi nemški otrok, čemu ga pošiljajo v nemške šole? Naj bi se v šoli učil slovenskega jezika? Ako je pa samo slovenski otrok tako bistroumen, tedaj se bo nemščine hitro naučil vsak tisti, ki je bode in kadar je bode potreboval, zdaj se pa le naj vsi skupaj po slovensko učijo krščanskega nauka, brati, pisati! Po slovensko se doseže kaj, v »mišmaš-sprahi« pa ne. Tedaj ta namen ni prav, da nas hočejo z nemščino siliti. Ko bi gosposka tudi ne imela tega namena, vendar ne velja ta učiteljica. Le tistim rokodelcem dovolijo mojstrom biti, ki so se izučili svojega posla in nemška učiteljica bi naj mojstrovala čez 95 slovenskih otrok? Babilon! Ali je Prihova pribežališče za take? Sv. Duh pravi: Kdor ne dela, naj ne jé! Naj ne jé našega kruha nemška učiteljica, ki ni delala, da bi se bila slovensčine naučila. Če je gospodična pravična in ljubi resnico, ker je za nemške šole skušana, tedaj bo gotovo v kak nemški kraj prosila in pravična gosposka si mora že sama zrajtati, da jo prestavi, nam pa da slovenskega učitelja. Ko bi bil poldnevni poduk, bili bi še bolj hvaležni.

—r.—

Od sv. Ane v Slov. goricah. Vprašanje, kakó bo dalje s časom! Nekateri še si menda voščijo sneg, morda so ga imeli premalo, ker o njem govorijo. Preproki nismo, vendar se da sklepati po tem, kako je nekdanj bilo. Najhujše zime so bile pred 130 leti, namreč leta 1767, 1830, 1838, 1848, 1850 in 1871. V teh letih najhujša je bila leta 1830, ki je trajala 12 tednov, končavši se 28. svečana. Potem sledijo 1850 in 1871, ko je trajal mraz devet tednov; a leta 1838 in 1848 je trpel mraz sedem tednov, leta 1867 pa šest tednov. V tem je najbolj slična letošnja zima, kar se tiče začetka, strogosti itd. V onem letu je ponehal mraz 26. prosinca,

ne da bi se potem povečal; nasledoval je topli svečan in tudi sušec. V petih ostalih letih je sledil samo dvakrat topli svečan, a štirikrat topli sušec. Pričakujemo z božjo pomočjo dobrega leta, kar Bog daj! — Oni mazač, ki bojda ima svoj brlog v Žrjavcih, a ne pri Sv. Trojici, nam Slovencem toliko priljubljeni božji poti, še v »Mariboržanki« ne dá mirú, akoravno ga je »Slov. Gospodar« že v dopisu od Sv. Trojice prav pošteno krenil po umazanih prstih. Svetujem mu, da rajši molči, kakor na podlagi podlih in lažnjivih romanov sestavlja tako umazane dopise, ki pač vsako versko srcé močno žali, zakaj s tem ne bo dobil zopetne službe pravega pisarja kje v kaki pragermanski pisarni, ampak ostal bo vendar-le zakotni pisac in — mazač protiverskih dopisov. Dopisnik s tem kaže dovolj, kako popolen liberallec je in kako nasprotno srcé do sv. katoliške cerkve mu v prsah bije. Da bi bil bogataš, a je siromak, imenitnik malega posestvila, naj bi opravljal svoje delo, ne pa, da je treba ženi skrbi za gospodarstvo; jeden vogel bi naj on pri koči držal, ne žena vseh — štirih; dopise bi naj opustil, ako ne zna resnice in kaj pametnega zapisati. Ako še neha v Mariboržanki smešiti sv. katoliške cerkve in duhovnikov, bomo primorani prinesiti njegovo ime. Ker pa se on zadnji čas ne upa več podpisati še niti pod »šifro«, zato se podpišem jaz s popolnim imenom, kakor njegov sodrug v siromaštvu.

Alojzij Vakaj.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Opazke.) Dne 2. svečana je imelo naše kat. politič. gospodarsko društvo svoj letni zbor. Gospod Juršinski opisal je to slavnost prav natanko v števil. 8 tega lista, za kar mu moramo biti gotovo hvaležni. Dovolite, gosp. urednik, da tudi jaz k temu nekaj opomnim, kajti mislim si, da moji nazori niso nepravilni, torej jih tukaj javno izgovorim. Res lepo je za nas Lovrenčane, da imamo svoje polit. gospodarsko društvo, katerega namen je med drugim tudi ta, vzbujati naše ljudstvo k narodnemu delovanju. A drugo vprašanje je, ali se ta namen tudi doseže? Na to pa mora vsak, ki je podučen o naših razmerah, odgovoriti s krepkim »ne«. Kako pa ne, ali ni morda društvo na dobri podlagi, bodeš se morebiti vprašal dragi čitatelj? Dobre podlage sicer ne moremo in tudi nočemo društvu odrekati, ali tako, kakor se sedaj deluje, vidi se meni, da ne more društvo nikakor ustrezati svojemu namenu. Delovanje našega društva je, da se vsako leto jedenkrat pokličejo udje k občnemu zboru, pri katerem se izvoli nov odbor, potem ta ali oni kaj nasvetuje. Vsa reč traja nekaj čez pol ure in — na snidenje drugo leto — delovanje je za to leto končano. Tako obstoji tedaj naše društvo le po imenu, kajti o živem delovanju društva ne more se govoriti. Res je, tega ne more nihče našemu društvu odrekati, da bi ne bilo v prejšnjih letih delavnejše in da je storilo veliko za narodno navdušenje po Slov. goricah. Pred kakimi 15 leti bilo je ognjišče vsemu narodnemu delovanju na daleč okoli. Iz vseh bližnjih župnij štelo je društvo mnogo udov, ali sedaj? — Naša župnija, ki je bila v narodnem oziru nekdanja zvezda vodnica, je posebno v tem oziru zaostala. Malanedelja, Sv. Jurij, Sv. Andraž, Sv. Rupert imajo bralna društva, kar žal — pri nas ni, kljub temu, da naše ljudstvo zelo rado čita. Kdo je kriv, ali ne morda mi sami? Moja srčna želja je, naj se sopot vzdigne narodno življenje, glejmo, da pridobimo tudi našo mladino za-nj in tedaj upam, da g. Juršinski ne bode več imel uzroka pritoževati se zoper njo, nereda v resnici obžalovanja vredne.

Iz Rogoze pri Hočah. (Grozen zločin) zgodil se je tukaj v noči pred častitljivim praznikom sv. Jožefa. Vincenc Gršak, sin županov in nekateri drugi fanti iz Rogoze so pili v krčmi pri Pečaru na Rogozi. Njim so

se pridružili Matija Bezjak in dva druga dečka iz Skokov, sosedne vasi Slivniške župnije. Ker pa dandanašnji naše občinske oblasti večinoma le za ponemčevanje skrbijo — nemškutarija v Hočki župniji cvete, kakor malo kje drugod — zato nimajo časa paziti, kako krčmarji izvršujejo policijski red. Omenjeni ponočnjaki so toraj pijančevali pozno v noč, ter se pisano gledali. Okoli poldvanajste ure zapustijo krčmo. Na cesti pa se vname prepir med Gršakom in Bezjakom; bila sta si že nekaj časa navskriž zaradi Bezjakove sestre. Po nekaterih besedah potegne Gršak nož, zbode dvakrat Bezjaka v prsa, tretjokrat pa mu potisne nož v vrat ter ga v rani obrne. »Za nocoj imam že zadosti« reče Bezjak, se zvrne na zemljo ter izdihne svojo nesrečno dušo. Nesrečneža odpeljal je Peter Frangež k njegovim starišem, zločinec Vinko Gršak pa se je na Jožefovo sam javil sodniji. Nova medverska šola s svojo brezversko omiko rodi že tudi na deželi svoj sad. Krščanski stariši, pazite na svoje sinove. Varujte jih pijančevanja in ponočevanja!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Državni proračun je tedaj v drž. zboru gotov, celih pet mesecev je bilo za to treba in kaj je iz vsega? Nič, proračun je na konci tak, kakor ga je predložila vlada. — Stari predsednik, dr. Franc Smolka se je odpovedal poslanstvu in s tem tudi predsedništvu, dobi pa 7200 fl. »častnega daru« na leto, dokler mu ga bode treba. Novi predsednik je baron Chlumecky iz nemške levice, prvi namestnik mu je dr. Kathrein iz kluba konservativcev in drugi dr. Madeiski iz polskega kluba. Prav po tej vrsti so ti klubi »močni« t. j. največ poslancev šteje klub nemške levice, za njim pride klub konservativcev in še le potem poljski klub. Na manjše klube se ne gleda. — Nekaj manjših postav še dožene drž. zbor v tem tednu, potem pa se odloži do jeseni.

Štajarsko. Deželni odbor v Gradci kuje nove verige za nas Slovence: načrt postave, ki razglasi nemščino za uradni jezik vseh uradov, kar jih je pod dež. odbor, neki že čaka, da ga vsprejme dež. zbor, kedar se snide; tako pa tudi načrt za šolsko postavo, po kateri se skrči število okrajnih šolskih svetov tako, da bodo le-ti samo še v mestih, kjer so okr. glavarstva. In zakaj je vsega tega treba? Zavoljo ljube nemščine in liberalizma. Duhovščina in slovenski, konservativni kmet je gospódi, ki pri nas nosi zvóneec, na poti, zato ne sme imeti v teh svetih več besede!

Koroško. Vsled ukaza dež. šolsk. sveta v Celoveci morajo šolski otroci ob nedeljah in praznikih k božji službi in se ve, da učitelji z njimi, toda tém služba božja mrzi in nekateri se je branijo, ali jim bode šolska gospóda sedaj pa stopila na prste? Težko, pa saj je bolje, če otroci takih učiteljev ne vidijo v cerkvi, bili bi jim le v pohujšanje! — Katol. politično društvo ima v sredo po veliki noči svoj občni zbor v Celoveci in odbor dela vse priprave za to, da bode zbor na čast koroškim Slovencem.

Kranjsko. Lani je bila na večih krajih slaba letina in ministerstvo je sedaj dovolilo kmetovalcem po onih krajih 15.000 fl. drž. podpore. Denar se porabi za seme in živež, okrajnim glavarjem bode ga porazdeliti med nje. — Na dolenski železnici se marljivo dela in sodi se, da bode iz večine že gotova v kacin petih mesecih. — Od Velikih Lašč in Ribnice gre še vedno ve-

liko ljudij v Ameriko, iskat si ondi sreče, katera se jih doma izogiblje.

Primorsko. Sv. očetu je 65 slov. občin poslalo udanostno izjavo. — Laški list »Corriere« grdo napada slov. profesorje v Gorici, češ, da pijančujejo z dijaki ter jim potlej v šoli »gledajo skoz prste«, laškim dijakom pa so »preganjanci«. Zlobno natolcevanje! — Laško društvo »Lega« razpošilja med slov. ljudstvo okoli Trsta laške molitvenike, se ve, da ne zavoljo pobožnosti, ampak naj zvabi ljudstvo v svoje laške mreže!

Istersko. Znani gospod vit. Schwarz, c. kr. okr. glavar v Novem mestu, sedaj pa v Parizu, kaže se ondi za prijatelja Lahov nič manj, kakor prej kranjskih Nemcev, vselej pa na škodo slov. ljudstva. Poslanec Spinčič ga je sedaj v drž. zboru ostro bičal, pa si ne obljubimo kaj, da bode pri njem izdalo.

Hrvaško. Na praznik sv. Jožefa so obhajali v Zagrebu godovanje »najodličnišega Hrvata«, škofa dr. J. Strossmayerja. Nekaj časa pa niso marali za-nj, češ, da je premalo Hrvat. Vladna stranka pa ga slej ko prej ne mara ter gleda na-nj, kakor na očeta panslavizma.

Ogersko. Sedanje ministerstvo je v službi ne toliko države, kolikor kalvincev. Teh papež, Koloman Tisza drži za vajeti in ministerstvo mu je pokorno, če tudi ne vselej rado. Kako dolgo bode še to ministerstvo na krmilu? Nekateri trdijo, da ne več dolgo, drugi pa in sodimo, da z večjo pravico, mislijo, da še ministerstvo ne odstopi tako hitro, kajti Tisza si še ne upa na vrh in sedanje ministerstvo dela mu lepo pot, čemo bi tedaj ne ostalo še dalje njemu v službi!

Vunanje države.

Rim. Nekaj držav prosi sv. očeta Leona XIII, naj skličejo shod v Rimu, na katerem se sklene v imenu evropskih držav, da preneha igrališče v Monte Carlu in v Monacu. Na le-teh se zaigra leto na leto milijone denarja in velikrat tudi življenje.

Italija. V zadnjem času so anarhisti t. j. ljudje, ki jim ni po volji, da še kdo drug kaj ima v tem, ko sami nimajo ničesar, v Rimu in tudi po drugih mestih drzni in skorej noben dan ne napočijo, da ne razpočijo pred kako hišo pogubna petarda. Doslej so 28 tacih ljudij v Rimu zaprli, toda kaj je to, saj raste z vsakim dnevom število nezadovoljnežev!

Francija. Jules Ferry, predsednik v senatu, je nagloma umrl in pokopali so ga na drž. stroške. Mož je o svojem času preganjal sv. cerkev, zadnja leta pa je to obžaloval in mislil je, da postane kedaj še predsednik republike. — Razne skupine poslancev se pogovarjajo, ne kaže li drž. zbora razpustiti, saj stoji največ poslancev na sumu, da se jih drži denar »panamske družbe«. Kaj so vam republikanci pač žalostni možje!

Belgija. V glavnem mestu, Brüssel, so delalci sklenili neki odpovedati delo, ako ne dobijo volilne pravice. To pač ni prava pot in po njej se ne pride do pravice!

Anglija. V tovarnah se misli vpeljati 8 ur dela na dan in sedaj le za poskus na eno leto. Ako se poskušnja obnese, razširi se potem ta čas za delo na vse tovarne. Plačilo ali mezda delalcev ostane pa stara, tedaj ne manjša.

Nemčija. Cesar Viljem se odpelje koncem aprila v Rim k srebrni poroki laškega kralja, toda z nekakim strahom, kajti redarjev iz Berolina je treba doli v Rimu, sicer tam za cesarja ni varno — zavoljo nemških anarhistov. Toliko pa vendar-le ni treba strahú! — Ako v drž. zboru ne vsprejmejo postave za dveletno vojaško službo, razpusti vlada drž. zbor in kar je več, ne skliče mesto njega novih poslancev, ampak cesar sam odredi, da enaka postava obvelja! Tako se vsaj piše v listih.

Rusija. Judje dajo ruski vladi veliko dela: ona bi se jih rada odkrižala, toda judje so denarni, ali za-nje se poteguje vse, kar ima denar v rokah in to potegne tudi pri ruski vladi visoko! — Trgovinska pogodba z nemško vlado utegne se vendar-le še dognati. Za obe državi je take pogodbe treba, sicer jima ne izostane škoda, ki se ne da iz lehka popraviti.

Bolgarija. Knez Ferdinand, princ Koburški, še ni ozdravel, ali zatrjuje se, da njegova bolezen ni nevarna. — Metropolita Klementa čaka še ostra preiskava, ker ga imajo na sumu, da je v službi ruske vlade. Le-ta sum ni brez vsega!

Srbija. Pri volitvah v skupščino, državni zbor v Belem gradu, je dobila vlada večino poslancev na svojo stran, vendar pa ne tolike, da bi bila brez skrbi. Radikalcev bode v skupščini precejšnje število. Tudi tukaj se pozna, da ima ruska vlada svoje roke vmes.

Turčija. Sultan je nekako v skripcih, kajti anglijski poslanik v Carigradu je njegov prijatelj in svetovallec, toda v Aziji, v Armeniji so Angležani hudi nasprotniki sultanove vlade. Kdo pomore v tem sultanu iz zadrege?

Afrika. V Dahomejskih pokrajinah so vedne vojske. Francoski vojaki imajo veliko dela z domačo vojsko. Kralj Behanzin se pritožuje, da so teh bojev krivi le francoski generali. Nekaj že gotovo!

Amerika. V »združene države« pripelja se veliko blaga iz Evrope, največ od judovskih trgovcev, ali na zabojih se zapisuje redno manjša cena, kakor je vredno blago v njih. Sedaj pa vlada tega več ne trpi in naloži visoko kazen na tako goljufijo.

Za poduk in kratek čas.

Značaj.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Značajni mož je odkritosrčen; kar je v srcu, to je na jeziku; on se ne prilizuje in ne klečplazi. Bog pomagaj, kako žalostno je v tem pogledu po svetu. Koliko imamo ljudij, ki pojó, žvižgajo, vriskajo in javkajo v tistem tonu, kakor se jim zapoveduje! Ni svobodnega, samosvestnega, moškega mišljenja in dejanja. Ti suznji se bojé misliti, kamo-li govoriti ali delati — brez dovoljenja. Laskajo se in klanjajo spredej in zadej mogotcem, če ne drugim, pa vaškim, da bi si prihljili njih naklonjenost.

Po mestih, vzlasti, kjer še vlada nemška ali nemčurska večina, je družno življenje potrebno, kakor dihanje. Vsak pošten narodnjak se bode torej oklenil čitalnice. Na žalost moram reči, da se pojavljajo v tem oziru tu pa tam čelarni značaji. Brr! Zadosti teh grdih vzgledov, ki se pa, žal Bog, nahajajo povsod in v vsakem stanu. Za te je pisana nastopna basen:

Nekdo bi bil rad Satirov prijatelj; povabi ga torej na obed. Sedla sta za mizo; ker je pa bilo hladno, piha mož v roke, da bi si je ogrel. Ko Satir to vidi, vpraša ga, čemu tako dela. Mož mu odvrne, da si hoče s sapo ogreti roke. Med tem prinesijo na mizo juho. Ker je bila vroča, piha zopet gospodar, da bi jo ohladil. Ko Satir to vidi, vpraša z nova, čemu tako dela; mož mu pa odvrne, da hoče ohladiti juho. Na to reče Satir: »Jaz nečem biti tvoj prijatelj, ker z istimi usti pihaš mrzlo in vroče«, ter ustane brž in odide. Takih dvojezičnikov se ogiblje vsak poštenjak, ker so gnjusoba in sramota človeški družbi.

Nek odvetnik, ki je nekaj celo pisateljaval za

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 26-26

prilporeča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polji.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti **ognju**,
nesreči in za **življenje**, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje **zvo-**
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Harmonična zvonila

z jarmi vred proti poroštvu, da so dobro
vglasbena in iz najfinišne robe.

Zvončke za na steno, zvončke za
službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po
6, 8, 10 gld. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno,
kanontablice, masivne iz zmesi zlata
podobne po izvrstno okusnih modelih
lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate
bile, in so trpežne za več, kakor 100
let, solidno delane in jih po **nizkej**
ceni priporoča

Albert Samassa,

strojev c. k. dvorni zvonar in fabrikant
in gasilnega orodja

v **Ljubljani.**

Podrobne cenilnice dopošilja brez-
plačno in franko. 3

Oklic prostovoljne dražbe.

C. kr. okrajno sodišče v Mariboru na
desnem bregu Drave daje na znanje:

Na prošnjo ml. Marije in Jožefa Wesiak
po varuhu Matiji Wesiak dovoljuje se pro-
stovoljna dražba zapuščini Jožefa Wesiak
lastnih premaklin in sicer hišnih in gospo-
darskih oprav, na dalje dražba zapuščenskega
zemljišča ob šte. 50 kat. občine Rogoza
po parcelah v zmislu dražbenih pogojev. —
Za to določuje se eden dražbeni dan na **27.**
marcija 1893 dopoldne ob 9. uri na licu
zemljišča v Rogozi. Dražbeni pogoji, vsled
katerih je osebno vsak ponudnik dolžan pred
ponudbo 10% varščine v roke dražbenega
komisarja položiti, cenitveni zapisnik in zem-
ljejknjižni izpisek se morejo prebrati v regi-
straturi ali pri dražbi.

C. kr. okrajno sodišče v Mariboru na d. br. Dr.
dne 7. sušca 1893.

Uradni vodja.

Adolf Hauptmann

tovarna

oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja 6-10

Ljubljana.

Najnovejše, najboljše in najcenejše

Verižne brane

za mah po travnikih
ima

Josip Lorber in dr.

v Žalcu (Štirsko.) 4-6

Cementne izdelke

kakor: plošče za tlak vsake velikosti in oblike
v treh barvah, plošče za podstenja in k temu
robne kamne, cementne cevi za mostove in
kanale od 10cm do 40cm v znotranjem pro-
meru, podboje za duri in okna, kompletne
stopnice, pokrove za studence, štirivoglate in
okrogle, velika korita (kopanje) in manjše
predstavke za studence, svinjske korita troje
velikosti in vsake dolžine, podstavke za žel.
nagrobne križe itd. Vse to iz najfinejšega
portlandcementsa ima v zalogi in nareja na
naročila izdelovatelj

Josip Mursa

na **Krapji pri Ljutomeru.**

Prevzema tudi vsako v to obrt spada-
joče večje ali manjše delo. Za trpežnost svo-
jih izdelkov jamči. Velika zaloga portland in
roman-cementa. Ilustrovani ceniki na zahte-
vanje zastoj. 1-5

Učenec, 16 let star, zdrav, močnega
telesa se takoj sprejme v
moji strojariji. Več se izve pri meni.

Karl Kirbiš,

2-2 strojar pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Proda se posestvo 12

s 4½ orali zemlje, lep sadunosnik, vrt, njive,
travnik s pohištvom in gospodarskim poslop-
jem nad mestom, na prijetnem kraju z lepim
razgledom za umirovljene gospode. Več pové
Lovro Stepišnik v Slov. Bistrici šte. 106.

Lekarna „Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse 15,

Wien.

Kričistilne kroglice, nekdanj imenovane univerzalne kroglice, znano čistilno domače
zdravilo.

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr.,
pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne
in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki
4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih. kate-
rega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodca 40 kr., prosto
poštne 65 kr.

Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potanju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto
75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto
65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje
želodca. slabo prebavanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framaceutične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih
časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odprav-
ljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor
po povzetju. 4-12

Naznanilo.

Posojilnica v Celji, registrirana zadruga z neomejeno zavezo — Vorschussverein in Cilli, registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, ima svoj redni letni občni zbor, dne 23. marcija t. l. ob 1/2. uri popoldan v dvorani Celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo in odobrenje letnega računa za leto 1892.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Sprememba pravil.
4. Razni predlogi.

Celje, dne 15. marcija 1893.

Načelstvo.

VABILO

k občnemu zboru „Posojilnice v Gornjem gradu“, ki se vrši v sredo, dne 29. marcija t. l. ob 3. uri popoldne v uradniški pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora;
 2. Računski sklep;
 3. Volitev novega odbora;
 4. Predlogi.
- Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vrši se isti dan ob 4. uri drugi občni zbor z enakim dnevnim redom. Odbor.

Razglas.

V Ptujskem šolskem okraju so definitivno ali provizorično umestiti:

- a) podučiteljsko mesto, IV. plačilnega razreda, na četirirazredni ljudski šoli pri Sv. Vidu poleg Ptuj;
- b) podučiteljsko mesto, IV. plač. razreda na trirazrednici v Cirkovicah;
- c) podučiteljsko mesto, IV. plač. razreda na dvorazrednici pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju.

Prosilci in prosilke naj vložijo svoje prošnje, katere morajo biti opremljene s pričevalom zrelosti in oziroma sposobnosti, ter z dokazom avstrijskega državljanstva, potem predstojnega okrajnega šolskega sveta do 15. aprila 1893 pri dotičnem krajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet Ptuj, 15. marcija 1893.

2-2

Predsednik.

Pivo v steklenicah in sodčkah.

Pokorno podpisani naznani, da prodava v obče priljubljeno, pri mnogih razstavah v Avstriji premirano izvrstno **Farahsko pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah 1/2, 3/4 in 1 liter in tudi v sodčkah 25 in 50 litrov po najnižji ceni častitim oštirjašem in slavnemu občinstvu.

S spoštovanjem
E. Bračko,
zaloga Farahskega piva in gostilna v
Ptují. 1-8

Natečaj.

Zgradba novega ostrešja pri stolpu župne cerkve Sv. Mihela pri Šoštanjih se bode po zniževalni dražbi oddajala dne 12. aprila t. l. ob 10. uri popoldne na lici mesta. Načrti, dražbeni pogoji s proračunom stroškov pr. 2678 gld. 63 kr. leže v župni pisarni na ogled.

Cerkveno-skladni odbor Sv. Mihela pri
1-3 Šoštanjih.

Vabilo

k občnemu zboru Ormoške posojilnice, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki se po odredi na Veliki ponedeljek 3. aprila 1893 ob pol treh popoldne v Ormoški čitalnici.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje košnečnega računa in bilance za leto 1892.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za 1892.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva o porabi čistega dobička.
4. Predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33 združinskih pravil drugo zborovanje na isti den 3. aprila 1893, pa ob 3. uri po popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločen.

Ormož, 13. marcija 1893. 2-3

Svojmír Sever, Dr. J. Geršak,
knjigovodja. predstojnik.

Izšla je v Cirilovi tiskarni v Mariboru knjiga

Žalostna mati Božja,

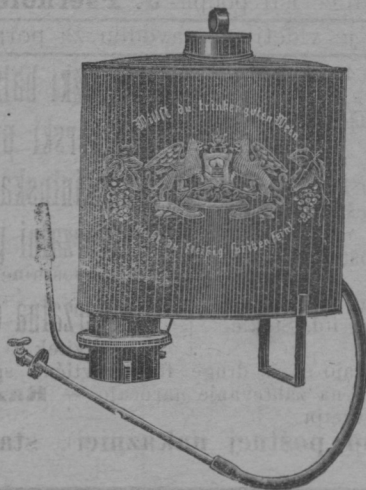
spisal

Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. matis. Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmi. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje . . . fl. — 70
" z zlatim obrezkom " — 80
" v usnje z zlatim obrezkom . . . „ 1.40

Po pošti 5 kr. več.

Prodaja se posestvo v okolici Hebenstrajt, četrť ure od Konjskega trga obstoječe iz enega orala vinograda, eden oral sadnega vrta in travnika in 3/4 orala njive z poslopji vred za 1200 gld. Več se izve pri Ivanu Pernovšek, c. kr. davkarskem pristavu v Celji. 1-3

Priporočam svoje priljubljene 4 1/2 kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum peronospora - brizgalnice, komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka. 600 komadov v zalogi.

A. Fiebigler, kotlar koroške ulice 5, v Mariboru. 4

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da se pri Posojilnici v Mariboru uraduje počeni od 15. marcija t. l. ne samo, kakor do sedaj, ob torkih in sobotah, ampak tudi ob četrkih, izvzemši praznike.

Posojilnica toraj izplačuje in sprejema plačila ob torkih in sobotah od osmih do dvanajstih in ob četrkih od desetih do dvanajstih dopoldan.

3-5

Ravnateljstvo.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline, gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovzarska dela se točno in talcoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdko. 5

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892 in s častnim diplomom in zlato svetinjo v Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katere želodec in opravi prebavnih delov života krepeča in tudi odprt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katere pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti-

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poštno plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah Bancalari in König v Mariboru. 11-30